

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

8. marts 2011

Pressemeddelelse

Det lille tal med den store effekt

Dette er en lidt utraditionel pressemeddelelse. Jeg vil prøve at forklare hvad sagen drejer sig om, uden at nævne sagens navn. Efter i årevis at have prøvet at rejse en debat om sagen, ved jeg af erfaring, at hvis jeg nævner sagens navn, stopper journalister med at læse, med et ”det er simpelthen for nørdet!”. Ikke desto mindre blev sagen drøftet i Folketinget i går, ved 1. behandling af et forslag fra den samlede opposition. Jeg vil røbe, at det drejer sig om en rente – og det kan vel ikke være for nørdet – der skrives jo spalte op og spalte ned om renten på boliglån og meget andet.

Men her drejer det sig om, at man bruger en meget høj rente, på 5 eller 6 %, når man skal beregne om det kan betale sig for samfundet at gennemføre projekter på klima- og energiområdet. Investeringer i at undgå klimaforandringer er langsigtede. De alvorligste klimateffekter vil først vise sig f.eks. om 100 år. Når man bruger en høj rente, vil udgifter, som først falder om mange år, have meget ringe betydning for den politiske prioritering i dag.

Det kan gå an at benytte en høj rente, når man beregner om det samfundsmæssigt kan betale sig at etablere en vej eller en bro. Det vurderer man over en 30 års periode. Men det er katastrofalt, når regeringen bruger samme høje rente ved klimaprojekter. En høj rente betyder at være ligeglad med vores efterkommeres interesser, deres ve og vel og deres økonomi - som en af vores førende eksperter på dette felt, professor i økonomi Peder Andersen, Københavns Universitet udtalte i Information d. 11.2. Dvs. man skal bruge en lav rente, når der er tale om investeringer der har betydning for fremtidige generationer.

I lande vi ellers sammenligner os med, bruger man 3 – 3 ½ pct. Og det er præcis hvad oppositionen har foreslået – og oven i købet erklærede den konservative energiordfører Jørgen Lundsgaard sig enig – som det fremgår af Altinget. Han ønsker blot at afvente, hvad Finansministeriet kommer med – men der er ikke noget der tyder på, at der fra den kant kommer andet end en ubetydelig sænkning fra 6 til 5 %. Daværende finansminister Lars Løkke Rasmussen indrømmede i december 2008, at det var en fejl at bruge så høj en rente i klima- og energiprojekter. Han lovede, at der hurtigt ville komme en sænkning. Siden har regeringen bare trukket det i langdrag.

Finansministeriet har allerede flere gange brugt en høj rente til at skyde planer for vedvarende energi og energibesparelser ned. Og nu står vi over for forhandlinger om en kommende energiaftale, som skal følge op på Klimakommissionens rapport. Det må ikke ske på grundlag af en forældet, høj rente, som prioriterer de kortsigtede økonomiske interesser.

Finansminister Claus Hjort Frederiksen har udtalt til Altinget d. 7.5., at den høje rente ikke betyder noget, idet regeringen investerer efter målet - at vi skal være fossilfri i 2050. Men den holder ikke. Med en høj rente vil regnedrengene pege på, at vi skal vente så længe som muligt – henimod 2050 – med omstillingen. Men hvis alle lande gør sådan, går klimaet agurk. Klimaforskerne fortæller os, at verdens CO₂-udslip skal toppe inden for de næste 10-20 år. Det kræver, at vi skærer drastisk ned i de rige lande, da det ikke kan undgås, at ulandenes udslip øges i de kommende år.

Og nu må det så ud - det forbudte og nørdede ord er: Diskonteringsrenten!

Christian Ege, sekretariatsleder, Det Økologiske Råd

Yderligere oplysninger: Christian Ege 28 58 06 98 / 33 18 19 33